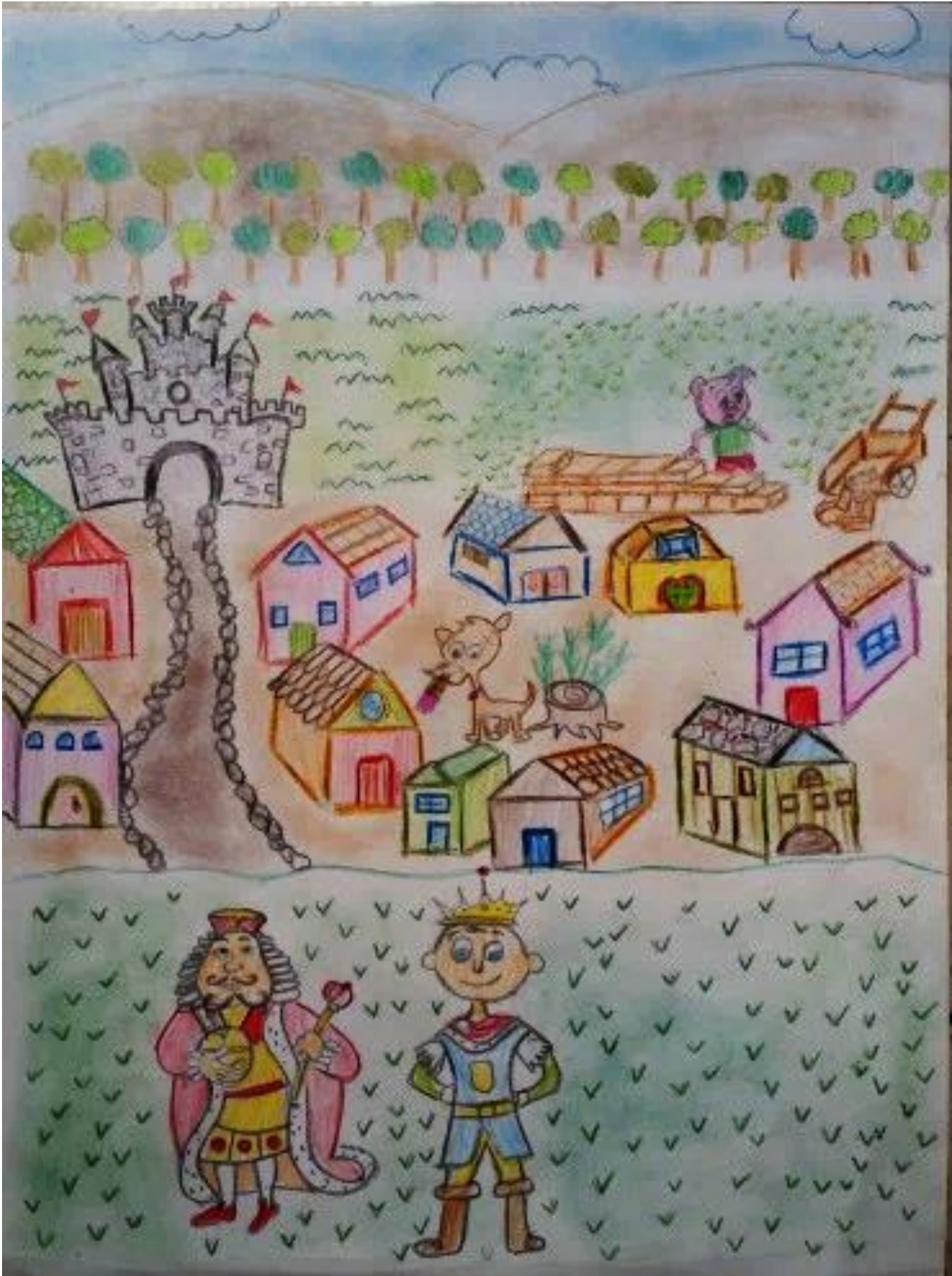

ΓΙΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΑ
ΟΝΕΙΡΑ ΣΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΜΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΛΕΞΗ . . .
ΠΑΡΑΓΟΓΙΚΟΤΗΤΑ!

Για να γίνουν τα όνειρα σου
πραγματικότητα
μία είναι η λέξη...

παραγωγικότητα!

Από τα παιδιά της Στ' τάξης
του Ενιαίου Ολοήμερου Περιφερειακού
Δημοτικού Σχολείου «Ιαματική»

2014-2015

Κόκκινη κλωστή δεμένη στην ανέμη τυλιγμένη. Δώσε κλώτσο να γυρίσει, παραμύθι ν' αρχινίσει.

Μια φορά κι ένα καιρό, σ' ένα μακρινό βασίλειο ζούσε ένας καλός και δίκαιος βασιλιάς, που τον έλεγαν Αρθούρο. Το βασίλειό του ήταν φημισμένο για την ομορφιά και τον πλούτο του. Οι υπήκοοί του ζούσαν μονιασμένοι και σε όλο το βασίλειο ακούγονταν γέλια και χαρούμενες φωνές. Πολλές γειτονικές χώρες φθονούσαν τη χώρα του και ήθελαν να την κατακτήσουν, αλλά δεν τολμούσαν να τα βάλουν με τους γενναίους ιππότες που την υπερασπίζονταν με τη ζωή τους.

Τα χρόνια περνούσαν και ο καλός βασιλιάς γέρασε και άρχισε να κουράζεται εύκολα. Χρειαζόταν έναν έμπιστο βοηθό για να είναι το δεξί του χέρι. Την εμπιστοσύνη του κέρδισε ο Πινόκιο, ένας φιλόδοξος νεαρός που ονειρευόταν να αποκτήσει μεγάλη δύναμη και ... γιατί όχι; Να γίνει ακόμη και βασιλιάς!

Άρχισε να λέει ψέματα στο βασιλιά και να τον παρασύρει σε λανθασμένες αποφάσεις. Σκοπούσε ψεύτικες υποσχέσεις στους υπηκόους του βασιλείου και διέλυσε τις καλές σχέσεις που είχαν μεταξύ τους. Δε δίστασε ακόμη να κάνει κρυφές συμφωνίες με τα γειτονικά βασίλεια, χωρίς να το γνωρίζει ο βασιλιάς. Πλέχτηκε με τα βασίλεια των μαγισσών, όπου κυριαρχούσε η αδίστακτη μάγισσα Κρουέλα. Η σατανική μάγισσα τον έπεισε να μειώσει τον εξοπλισμό ασφάλειας και υγείας των εργαζομένων, για να καρπωθεί ο ίδιος τα κέρδη. Κατάφερε έτσι να γίνει πολύ πλούσιος και ισχυρός άντρας στο βασίλειο. Οι συνθήκες εργασίας όμως έγιναν πολύ άσχημες, η καλή επικοινωνία χάθηκε και η παραγωγικότητα της χώρας συνεχώς μειωνόταν.

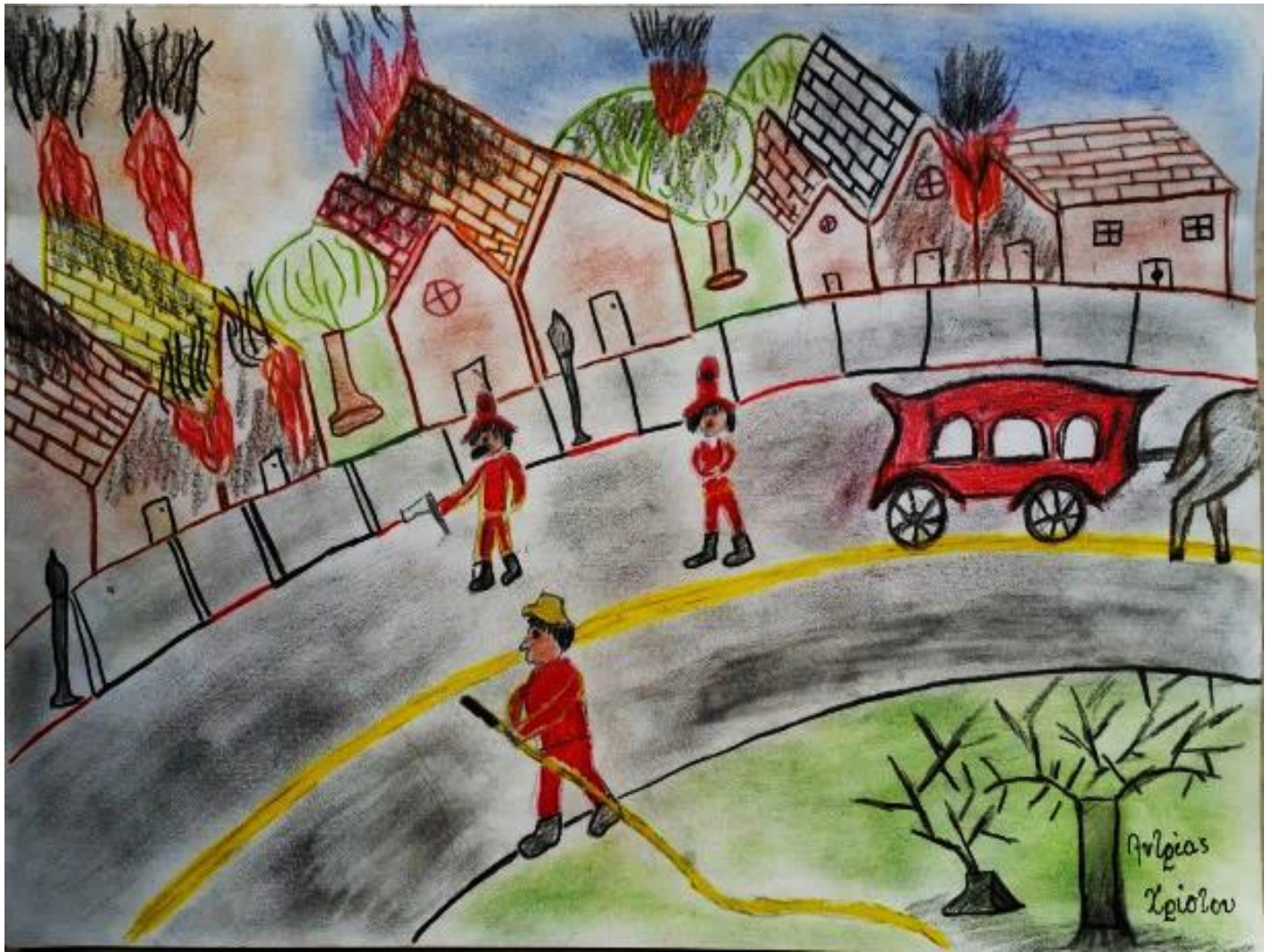
Ο λαός σιγά σιγά άρχισε να αμφισβητεί τις ικανότητες του βασιλιά του και να θεωρεί ότι έπρεπε να αποσυρθεί από το θρόνο. Άρχισαν τότε οι τσακωμοί και οι δολοπλοκίες μέσα στο βασίλειο. Οι ιππότες συνωμοτούσαν για το ποιος από αυτούς θα γίνει ο νέος βασιλιάς και παραμελούσαν τα καθήκοντά τους. Σταμάτησαν να ακούγονται γέλια και χαρούμενες φωνές. Μόνο κάτι περίεργοι ψίθυροι και κρυφές συνομιλίες ακούγονταν. Τα πρόσωπα των ανθρώπων σκοτεινίασαν. Οι καρδιές γέμισαν ζήλια. Το βλέμμα τους ήταν γεμάτο μίσος. Η διχόνοια πήρε τη θέση της στο βασίλειο. Και τότε έγινε το κακό...

Ένα καλοκαιριάτικο πρωινό, πριν καλά καλά χαράξει, στον ουρανό φάνηκαν οι δράκοι. Μια τεράστια κατάμαυρη σκιά σκέπασε το βασίλειο. Οι μάγισσες βρήκαν την ευκαιρία που έψαχναν τόσο καιρό. Ο στρατός ήταν διαλυμένος και το βασίλειο είχε μείνει αχύλακτο. Μπόρεσαν έτσι πολύ εύκολα να επιτεθούν χρησιμοποιώντας το δυνατό τους όπλο, τους φτερωτούς δράκους. Οι κραυγές των δράκων έσκιζαν τον αέρα, σκορπώντας τον πανικό στους κατοίκους. Πετούσαν πάνω από τη θάλασσα και σύντομα έφτασαν στη ξηρά. Έβγαζαν φωτιές από το στόμα τους και έκαιγαν τα πάντα στο πέρασμά τους. Μέσα σε λίγα λεπτά είχαν χαθεί όλα. Τα δέντρα, τα λουλούδια, τα σπίτια! Έγιναν όλα στάχτη. Όσα χρειάστηκαν χρόνια ολόκληρα να φτιαχτούν με τόσο κόπο από τους ανθρώπους, έγιναν χαλάσματα και ερείπια σε μια στιγμή!

Ο βασιλιάς προσπάθησε να δώσει κουράγιο στο λαό του, αλλά ούτε ο ίδιος άντεξε τόση στενοχώρια. Σε λίγες μέρες πέθανε από τον καημό του, αφήνοντας το βασίλειο ακυβέρνητο. Η Κρουέλα κυριαρχούσε από Ανατολή σε Δύση και από Βορρά σε Νότο, χωρίς κανένα εμπόδιο πλέον. Ο Πινόκιο από το φόβο μην του ρίξουν ευθύνες, έφυγε κρυφά από τη χώρα και ζήτησε καταφύγιο στο βασίλειο της Κρουέλας. Εκείνη όμως δεν του είχε καμία εμπιστοσύνη. Για να μην την προδώσει όπως τον βασιλιά του, τον έριξε στα μπουντρούμια μιας σκοτεινής και υγρής φυλακής ως το τέλος της ζωής του.

Εν τω μεταξύ το βασίλειο είχε ρημάξει. Φτώχεια και αναρχία επικρατούσαν στην ερειπωμένη χώρα. Ο κόσμος πεινούσε και δεν είχε να ταΐσει τα παιδιά του. Γέμισε ο τόπος ληστές και κακοποιούς. Έπρεπε να βρεθεί γρήγορα ένας βασιλιάς να κυβερνήσει. Ποιος όμως να αναλάβει τέτοιο χάος; Μόνο όταν υπήρχε πλούτος οι υποψήφιοι τσακώνονταν για το θρόνο. Τώρα εξαφανίστηκαν όλοι!

Μα ξάφνου μια αχτίδα ελπίδας! Ένας ταξιδιώτης έφτασε ταλαιπωρημένος και κουρασμένος στο βασίλειο. Ήταν αριστοκράτης, βαθιά μορφωμένος, πεισματάρης και ενθουσιώδης. Είχε κάνει το γύρο του κόσμου σε ογδόντα μέρες, γνώρισε πολλούς πολιτισμούς και πέρασε πολλές περιπέτειες. Το όνομα του ήταν Φιλέας Φογκ. Θέλησε να βρει λύση στη δύσκολη κατάσταση. Ο λαός με χαρά τον ανακήρυξε βασιλιά και οι ελπίδες όλων στράφηκαν στον καινούριο βασιλιά.

Μόλις ο Φιλίας ανέλαβε τα καθήκοντά του, συνειδητοποίησε ότι η κατάσταση ήταν πολύ χειρότερη από ότι πίστευε. Τα ταμεία του κράτους ήταν εντελώς άδεια. Είχε αναλάβει ένα χρεοκοπημένο βασίλειο και δεν μπορούσε να υπολογίζει σε βοήθεια από καμία άλλη χώρα. Όσο κι αν έσπαζε το μυαλό του, δεν έβρισκε λύση. Ένα πρωινό, ενώ βημάτιζε ανήσυχος στους βασιλικούς κήπους, εμφανίστηκε μπροστά του η μικρή νεραϊδούλα Τίνκερμπελ.

- Μη ψάχνεις τη λύση μακριά, βασιλιά μου, του είπε γλυκά, η λύση είναι μπροστά σου.
- Τι εννοείς, καλή μου νεράιδα; τη ρωτά απορημένος ο βασιλιάς. Ποιος θα μας βοηθήσει;
- Βασιλιά μου, για να γίνουν τα όνειρά σου πραγματικότητα, μία είναι η λέξη ... **παραγωγικότητα**, του είπε και εξαφανίστηκε.
- Παραγωγικότητα, παραγωγικότητα... επαναλάμβανε προβληματισμένος ο βασιλιάς χωρίς να βγάζει άκρη.

Ενώ περπατούσε σκυμμένος και σκεφτικός, μπροστά του είδε μια μυρμηγκοφωλιά. Τα μυρμήγκια έκαναν μια τεράστια γραμμή για να κουβαλήσουν τροφή στη φωλιά τους. Το βάρος της τροφής που κουβαλούσαν ήταν πολύ μεγαλύτερο από το μπόι τους, αλλά εργάζονταν συλλογικά και ακούραστα για να μπορέσουν να επιβιώσουν.

«Μην ψάχνεις τη λύση μακριά, η λύση είναι μπροστά σου», αντηχούσαν τα λόγια της καλής νεραϊδας στο μυαλό του.

- Αυτό είναι! Αυτό εννοούσε η μικρή νεραϊδούλα! Καλέστε όλο το λαό σε συνέλευση το συντομότερο, θέλω να μιλήσω στους υπηκόους μου, φώναξε ενθουσιασμένος στους συμβούλους του.

Το επόμενο πρωινό ο λαός ήταν συγκεντρωμένος έξω από το παλάτι. Ο Φιλέας εμφανίστηκε στο προαύλιο με ένα χαμόγελο αυτοπεποίθησης.

-Αγαπημένοι μου υπήκοοι, ξεκίνησε να λέει. Η λύση των προβλημάτων μας είναι στα χέρια μας.

Οι υπήκοοι του κοίταζαν ο ένας τον άλλο χωρίς να καταλαβαίνουν τι είχε στο μυαλό του ο βασιλιάς.

- Εσείς οι ίδιοι κτίσατε το χθες και εσείς μπορείτε να κτίσετε και το αύριο, συνέχισε να λέει ο βασιλιάς. Το αύριο θα το φτιάξουμε ακόμη καλύτερο, γιατί έχουμε μάθει από τα λάθη μας. Χρειαζόμαστε ο ένας τον άλλο για να προχωρήσουμε.

- Μα πώς θα προχωρήσουμε, βασιλιά μου; ακούστηκε μια τρεμάμενη φωνή.

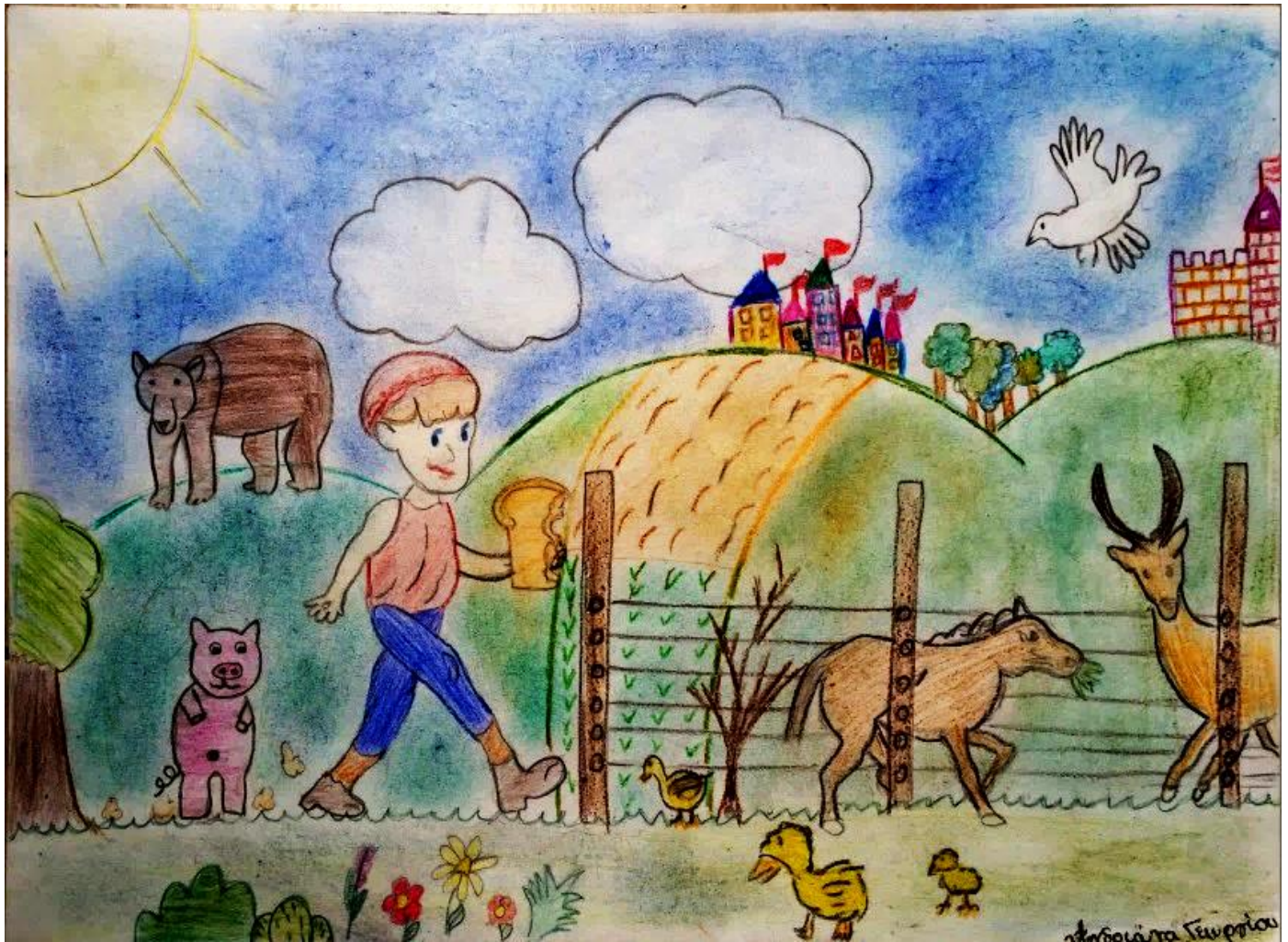
- Η γη μας παρέχει ό,τι πόρους χρειαζόμαστε για να πάμε μπροστά. Όμως, μόνο αν συνεργαστούμε, θα αξιοποιήσουμε αποτελεσματικά αυτούς τους πόρους. Όσο πιο συλλογικά εργαστούμε, τόσο περισσότερα και καλύτερα προϊόντα και υπηρεσίες θα παράξουμε.

Δειλά δειλά άρχισαν να χαράσσονται χαμόγελα στα πρόσωπα των υπηκόων. Σιγά σιγά άρχισε να γεννιέται η ελπίδα στις καρδιές τους.

- Πες μας τι πρέπει να κάνουμε, βασιλιά μου και εμείς θα το κάνουμε! ακούστηκε μια δυνατή φωνή. Ακολούθησαν ζητωκραυγές και χειροκροτήματα.

- Πολύ καλά, είπε ο βασιλιάς. Για να πετύχουμε τους στόχους μας, πρέπει να οργανωθούμε. Ο καθένας θα συμπληρώσει στον κατάλογο που έχουν ετοιμάσει οι σύμβουλοί μου την εκπαίδευση και τις ικανότητές του. Έτσι θα αξιοποιήσουμε τα ταλέντα και τα ενδιαφέροντά του.

Έτσι και έγινε. Μερόνηχτα ολόκληρα οι σύμβουλοί του μελετούσαν τους καταλόγους και η καρδιά του βασιλιά φτερούγιζε από χαρά βλέποντας πως οι υπήκοοί του είχαν πολλές γνώσεις και δεξιότητες. Σε λίγες μέρες οι κατάλληλες εργασίες δόθηκαν στα κατάλληλα άτομα.

Ο Φιλίας έδωσε μεγάλη σημασία στη μάνα γη. «Όσο περισσότερο την περιποιηθούμε και τη φροντίσουμε, τόσα περισσότερα καλά θα μας ανταποδώσει» είπε στο λαό του. Όλοι έτρεξαν ως εθελοντές να βοηθήσουν να πρασινίσει ο τόπος. Έμπειροι δασονόμοι όπως «Οι επτά νάνοι», τους καθοδήγησαν να φυτέψουν δέντρα, θάμνους, καλλωπιστικά και θεραπευτικά φυτά. Με τις συμβουλές τους μέρα με τη μέρα το βασίλειο γέμιζε χρώματα και αρώματα. Δημιουργήθηκαν μεγάλα εθνικά πάρκα για προστασία της χλωρίδας και πανίδας της περιοχής.

Εκεί βρήκαν εργασία πολλοί επιστήμονες, όπως ο κορυφαίος ερευνητής, ο Κοντορεβουθούλης. Παρακολουθούσε την ανάπτυξη και πολλαπλασιασμό των άγριων ζώων και φυτών και με τις γνώσεις του τα βοηθούσε όταν αντιμετώπιζαν προβλήματα. Σιγά σιγά βρήκαν καταφύγιο πολλά ενδημικά και υπό εξαφάνιση ζώα, όπως οι τρεις αρκούδες της Χρυσομαλλούσας, το ασχημόπαπο που έγινε κύκνος, ο λύκος και τα εφτά κατσικάκια και πολλά άλλα. Όλα τα ζώα κυκλοφορούσαν ελεύθερα στο φυσικό τους περιβάλλον και προστατεύονταν από εξωτερικούς εχθρούς και κινδύνους.

Οι αγρότες άρχισαν σιγά σιγά να καλλιεργούν τη γη. - Δουλεύετε έξυπνα, με λιγότερη κόυραση και περισσότερο αποτέλεσμα, τους συμβούλεψε ο βασιλιάς. Φρόντισε να φέρει από το εξωτερικό τους καλύτερους γεωπόνους για να τους εκπαιδέυσουν να εφαρμόζουν νέες μεθόδους καλλιέργειας. Ο κορυφαίος καθηγητής της πανεπιστημίου της Πασαχουσέτης, Τζακ, τους έμαθε να παράγουν νέες ποικιλίες φασολιών εξαιρετικής ποιότητας, ασύγκριτα σε νοστιμιά και θρεπτική αξία,

που έγιναν ανάρπαστα στην αγορά. Για να τον ευχαριστήσουν έδωσαν στο προϊόν το όνομα του: «Ο Τζακ και η φασολιά»! Με τα χρήματα που πήραν μπόρεσαν να αγοράσουν σύγχρονα μηχανήματα και να αυξήσουν την ποσότητα και ποιότητα της παραγωγής τους.

Δημιουργήθηκαν φάρμες με κατσίκες, πρόβατα και αγελάδες που παρήγαγαν ολόφρεσκο, αγνό γάλα. Ένας βοσκός φημίστηκε ότι κατάφερε να φτιάξει το νοστιμότερο τυρί του κόσμου. Κανείς όμως δεν τον πίστεψε, γιατί το όνομά του ήταν: «Ο ψεύτης ο βοσκός». Παρόλα αυτά ο βασιλιάς δοκίμασε το νέο αυτό τυρί και πράγματι, πιο εύγεστο τυρί δεν είχε ξαναγευτεί. Το ονόμασαν «χαλούμι», η φήμη του έφτασε γρήγορα στο εξωτερικό και έγινε περιζήτητο.

Από το μαλλί των ζώων φτιάχτηκαν φίνα υφάσματα και πολλές σχεδιάστριες μόδας όπως η Χιονάτη, η Σταχτοπούτα, η Κοιμωμένη και η Πεντάμορφη δημιούργησαν νέες τάσεις μόδας που ανταγωνίστηκαν και ξεπέρασαν σε πωλήσεις όλους τους διάσημους οίκους μόδας. Ιδιαίτερα «Η κάπα της Κοκκινοσκουφίτσας» διαμόρφωσε το στυλ φθινόπωρο - χειμώνας 2015 και φορέθηκε από όλες τις κυρίες της υψηλής κοινωνίας.

Μια μέρα ο βασιλιάς δέχτηκε την επίσκεψη δύο αδελφιών στο παλάτι, του Χάνσελ και της Γκρέτελ. Υποστήριζαν ότι γνώριζαν τη μυστική συνταγή για την καλύτερη σοκολάτα στον κόσμο, αλλά δεν του αποκάλυψαν από ποιον την έμαθαν. Τα δύο αδέλφια μέσα στο κατάλληλο περιβάλλον και σωστές συνθήκες εργασίες που τους εξασφάλισε ο βασιλιάς, έφτιαξαν μια σοκολάτα που όμοιά της σε νοστιμιά δεν υπήρχε πουθενά στον κόσμο. Δημιουργήθηκε τότε μια τεράστια βιομηχανία σοκολάτας που ξεπέρασε σε πωλήσεις τις ελβετικές. Οι βιομηχανίες λειτουργούσαν με ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, φιλικές προς το περιβάλλον.

-Τη γη πρέπει να τη σεβόμαστε, έλεγε ο βασιλιάς. Προσπαθούμε να σώσουμε τον τόπο μας και όχι να τον εξαντλήσουμε εντελώς. Αξιοποίησαν τότε την ενέργεια του ήλιου, αέρα, νερού και διατήρησαν το περιβάλλον καθαρό. Έκαναν οικονομία στους φυσικούς πόρους, το πετρέλαιο, το ξύλο και τα ορυκτά, αυξάνοντας τα κέρδη τους.

Ο βασιλιάς σκέφτηκε να επενδύσει τα πρώτα κέρδη στον τουρισμό. Κάλεσε τη διασημότερη εταιρεία αρχιτεκτόνων στη χώρα, «Τα τρία γουρουνάκια» και ζήτησε να φτιάξουν τα ομορφότερα κτίρια που θα μείνουν αζεπέραστα στο χρόνο. Αρχιτέκτονες με αξιόλογες σπουδές αντάλλαξαν απόψεις και άρχισαν να δημιουργούν πανέμορφα σπίτια, πρωτότυπα κτίρια και εντυπωσιακά ξενοδοχεία με φωτοβολταϊκά για εξοικονόμηση ενέργειας. Ταλαντούχοι τεχνίτες, όπως ο Τζεπέτο, ένωσαν τις μοντέρνες ιδέες που είχαν και έφτιαξαν περίφημα γλυπτά που σου έκοβαν την ανάσα με την ομορφιά τους.

Όλα αυτά τα έργα έπρεπε με κάποιο τρόπο να γίνουν γνωστά προς τον έξω κόσμο. Πώς όμως; Σκέφτηκαν να βάλουν ένα τελάλη να γυρίζει και να διαλαλεί τις ομορφιές του βασιλείου. Μετά όμως κατάλαβαν ότι για να εξοικονομήσουν χρόνο, κόπο και να γίνουν πιο παραγωγικοί πρέπει να εκμεταλλευτούν το διαδίκτυο. Επιλέχθηκε μια ομάδα από νέους με φαντασία και δημιουργικότητα για να προωθήσουν τη χώρα στο εξωτερικό. Η ιστοσελίδα τους πρόσφερε στο κοινό καινοτομία, ενημέρωση και ειλικρίνεια, γι' αυτό ονομάστηκε: «Ο παπουτσωμένος γάτος». Οι τουρίστες έκαναν γραμμές για να θαυμάσουν τα εξαιρετικά έργα των καλλιτεχνών.

Οργανωτής τουριστικών ταξιδιών ανέλαβε ο Αλαντίν, που γνώριζε πολλές ξένες γλώσσες. Η εταιρεία του, «Το ιπτάμενο χαλί», υποσχόταν άνεση και ασφάλεια σε κάθε ταξίδι.

Όλη του όμως την προσοχή ο βασιλιάς την έστρεψε στην παιδεία. Αγαπούσε πολύ τα παιδιά και πίστευε ότι είναι το μέλλον του τόπου, γι' αυτό ενδιαφέρθηκε προσωπικά για την εκπαίδευσή τους. Φρόντισε να κτιστούν τα καλύτερα σχολεία, οι δάσκαλοι να έχουν τις καλύτερες σπουδές, τα παιδιά να έχουν τα καλύτερα βιβλία.

-Όλα αυτά όμως, παιδιά μου, δεν αξίζουν τίποτα, αν εσείς δεν τα αξιοποιήσετε σωστά, έλεγε ο βασιλιάς στις συχνές του επισκέψεις στα σχολεία. Έτσι τα παιδιά προσπαθούν να γίνουν κι αυτά παραγωγικά όπως οι γονείς τους. Έρχονται νωρίς στο σχολείο, κατάλληλα προετοιμασμένα και συμμετέχουν με όρεξη. Συνεργάζονται, μοιράζονται ιδέες και αναλαμβάνουν ευθύνες για να κάνουν το σχολείο τους πιο όμορφο, ασφαλές και παραγωγικό.

Τα μάτια του βασιλιά φωτίζονται όταν τα βλέπει να εργάζονται σαν μελίσι. Τους μιλάει τότε για την ιστορία του βασιλείου και τα κατορθώματα των γονιών τους. Την πολιτεία που έγινε ξανά όμορφη. Τα γέλια και τις χαρούμενες φωνές που ακούγονται ξανά στη χώρα. Τα παιδιά ακούνε την ιστορία με μάτια ορθάνοιχτα, με καρδούλες που κτυπάνε δυνατά κι ονειρεύονται. Ονειρεύονται κάποια μέρα να τολμήσουν να ξεπεράσουν τα έργα των γονιών τους. Να φτιάξουν σπουδαία πράγματα που θα κάνουν τη ζωή των ανθρώπων πιο όμορφη, πιο χαρούμενη, πιο φωτεινή. Ονειρεύονται...

- Για να γίνουν τα όνειρα σου πραγματικότητα, μία είναι η λέξη... παραγωγικότητα! ψιθυρίζει μέσα στην καρδούλα τους μια επίμονη φωνούλα.

